

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

Економічний факультет

**Кафедра публічного управління, права та гуманітарних наук
(м. Кропивницький, Україна)**

**Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
(Юридичний інститут, м. Київ, Україна)**

**Західноукраїнський національний університет (м. Тернопіль, Україна)
ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН
України» (м. Львів, Україна)**

**Центральноукраїнський державний університет
імені Володимира Винниченка (м. Кропивницький, Україна)
Агенція регіонального розвитку**

**Кіровоградської області (м. Кропивницький, Україна)
Katowice Business University (Poland)**

**University of Information Technology and Management (Rzeszów, Poland)
Academy of Silesia (Katowice, Poland)**

Christian Albrecht University of Kiel (Germany)

Pontifical Catholic University of Paraná (PUCPR) (Curitiba, Brazil)

IV Міжнародна науково-практична конференція

***«МОДЕРНІЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ
ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА В
КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ
УКРАЇНИ»***

**22 травня 2026 року
Кропивницький**

УДК 005:339.9(043.2)

Рекомендовано до друку
Вченою радою економічного факультету
Херсонського державного аграрно-економічного університету
(протокол № 10 від «28» травня 2026 р.)

МОДЕРНІЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ: матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції (22 травня 2026 р., м. Кропивницький) / за ред. Н. В. Кириченко, Л. О. Сімонцевої, Ю. Л. Главацької та ін. Херсон-Кропивницький, 2026. 354 с.

Матеріали конференції містять дослідницькі здобутки науковців і здобувачів різних рівнів освіти, які зацікавлені важливими аспектами сучасного українського та закордонного права, публічного управління, політології, історії, економіки, впливу євроінтеграційних викликів правовій та управлінській модернізації України, тощо.

Збірник адресовано науковцям, викладачам, здобувачам вищої освіти та всім зацікавленим особам. Матеріали збірника подаються в авторській редакції та друкуються мовою оригіналу.

Думки авторів публікацій можуть не збігатися з думками і позицією редакції. Тези доповідей друкуються в авторській редакції. Автори несуть безпосередню відповідальність за зміст поданих матеріалів, достовірність наведених фактів, посилань, правопис власних імен, дотримання академічної доброчесності тощо. Редакція не несе відповідальності за зміст публікацій.

Відповідальний за випуск – декан економічного факультету, к.е.н., доцент Кириченко Н. В.

Технічний редактор: к. філол. Н., доцент кафедри публічного управління, права та гуманітарних наук Главацька Ю. Л.

Розповсюдження і тиражування матеріалів без офіційного дозволу Херсонського державного аграрно-економічного університету заборонено!

© Колектив авторів, 2026

© ХДАЕУ, 2026

ЗМІСТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	
Алябов Ю.В. <i>Питання державного регулювання діяльності аграрного сектору економіки під час воєнного стану в Україні</i>	9
Мосора Л.С. <i>Актуальні питання нормативно-правового регулювання міграційної політики в Україні</i>	12
Заря О.Г. <i>Проблеми адміністрування та реалізації державної політики у сфері реабілітації</i>	15
Зима О.Т. <i>Професійна спільнота у царині охорони здоров'я: проблема правового підґрунтя</i>	18
Кропивна К.О. <i>Співвідношення демографічної та соціальної політики в системі публічного адміністрування</i>	22
Черевко Н.О. <i>Проблеми виконання угод за результатами медіації у трудових спорах: європейські стандарти та проєкт трудового кодексу України</i>	27
Паламарчук І.В. <i>Прагматичний погляд на питання арешту майна в рамках кримінального провадження</i>	30
Богуславський О.А. <i>Аксіологічні засади процесу гуманізації кримінального і кримінального процесуального законодавства України</i>	33
Бондарчук Ю.П. <i>Аналіз правової бази у сфері протидії кібербулінгу</i>	37
Сімонцева Л.О. <i>Правовий механізм встановлення факту народження особи на тимчасово окупованій території України: процесуальні особливості та напрями вдосконалення законодавства</i>	41
Живиця О.О. <i>Принципи good governance як основа модернізації адміністративно-правового регулювання спортивної сфери</i>	45
Мазурак І.Д. <i>Кримінально-правові проблеми протидії фінансовим пірамідам в Україні</i>	49
ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	
Пелагеша О.Г., Лаврук А.В. <i>Інтеграція національної гвардії України до системи правоохоронного співробітництва європейського союзу в умовах воєнного стану</i>	54
Богдан Б.В. <i>Публічне управління сфери критичної інфраструктури</i>	58
Компанієць А.В. <i>Особливості огляду та вилучення цифрових джерел інформації під час розслідування службових злочинів поліцейських</i>	62

**ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ: ТРАДИЦІЇ,
НОВАЦІЇ ТА ПІСЛЯВОЄННІ ПЕРСПЕКТИВИ**

Кушнірюк В.М. <i>Національна культура безпеки України в умовах воєнного стану: суперечності та виклики</i>	66
Yakymchuk A.Y. <i>New managerial practices in public administration under multicrisis threats: international experience</i>	70
Kozii O.B. <i>Gender principles of public administration in contemporary Ukraine</i>	75
Левченко А.О. <i>Трансформація публічного управління в Україні</i>	79
Левченко А.О., Левченко А.О. <i>Цифрова резильєнтність: mobile government як інструмент антикризового управління в умовах війни</i>	83
Кирилов Ю.Є., Самокоз С.М. <i>Управління опором змінам у сільських територіях: спільні стратегії агробізнесу та органів місцевого самоврядування</i>	88
Левченко А.О., Кошман О.А. <i>Кооперація в ІТ-секторі як інструмент муніципальної стійкості: від аутсорсингу до спільного створення публічної цінності</i>	91
Левченко О.М., Довгенко Я.О. <i>Адаптивне лідерство в публічному секторі: стратегії управління командами в умовах безперервних кризових викликів</i>	96
Лопушинський І.П. <i>Муніципальна стійкість як чинник національної безпеки: уроки війни та стратегії повоєнної децентралізації в контексті європейського досвіду</i>	102
Бочкова Д.В., Трохимець О.І. <i>Удосконалення державного регулювання надання електронних публічних послуг в Україні</i>	106
Бородай Я.А., Трохимець О.І. <i>Державна підтримка сім'ї як інструмент демографічної політики в Україні</i>	110
Lewandowska A., Yakymchuk A. <i>Experience of the Polish management system for Ukraine: the path to the European union</i>	113
Озьмінська І.Д. <i>Штучний інтелект у діяльності державних службовців: світова практика та новації</i>	117
Паланиця М.М. <i>Інноваційні інструменти державного управління у сфері місцевого розвитку</i>	120
Дручек О.В. <i>Воєнна безпека у контексті завдань публічного управління</i>	123
Воронятніков О.О. <i>Суб'єктна система міжнародного адміністративного співробітництва у сфері післявоєнної відбудови України</i>	127
Боліла С.Ю. <i>Стратегічні перспективи трансформації публічного управління в повоєнний час на відновлення та розвиток країни в світлі євроінтеграційних векторів</i>	132
Ульшина Д.П., Башинський І.А. <i>Інноваційні інструменти</i>	136

<i>публічного управління повоєнним відновленням територіальних громад</i>	
<i>Левченко А.О., Кубанкіна О.В. Модернізація системи публічного управління в умовах війни та стратегії післявоєнного відновлення: кейс Херсонщини</i>	139
<i>Левченко А.О., Барінов Д.О. Особливості оцінювання персоналу в публічній службі: нормативні вимоги та практичні виклики (на прикладі ГУ ДПС у Дніпропетровській області)</i>	144
<i>Левченко А.О., Трусова К.М. Молодіжні ініціативи як елемент публічного управління в умовах війни (кейс Херсонщини)</i>	148
<i>Закальський О.С. Система правових методів відновлення зруйнованих територій в післявоєнний період</i>	154
<i>Монастирський Г.Л. Децентралізація влади як чинник забезпечення національної стійкості</i>	160
<i>Новікова М.М. Трансформація гендерної складової публічного управління в умовах DEI-підходу</i>	164
<i>Марченко Є.К., Новікова М.М. Проблеми та перспективи вдосконалення адміністрування публічних послуг для військовослужбовців та членів їхніх сімей на прикладі Бучанської міської територіальної громади</i>	168
<i>Бражко С.М. Роль інноваційної діяльності у підвищенні економічної стійкості суб'єктів аграрного бізнесу в умовах стохастичних змін</i>	171
<i>Панков В.І., Новікова М.М. Проблеми реалізації комунікаційної політики органів державної влади в умовах протидії дезінформації</i>	174
<i>Pravotorova O.M. The public administration dimension of family relations during the Holodomor of 1932-1933</i>	177
<i>Повод Т.М., Чайка Р.Г. Вплив механізмів державної підтримки на економічну поведінку підприємств в умовах воєнного стану</i>	181
ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ТА РЕГІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК В УКРАЇНІ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД	
<i>Бершадський О.І. Державне стимулювання впровадження цифрових технологій у ланцюги постачання аграрної продукції</i>	186
<i>Недоренко С.О. Публічно-управлінські аспекти відновлення аграрного виробництва на деокупованих територіях півдня України</i>	189
<i>Притула Д.А. Державна підтримка інноваційної діяльності аграрних підприємств у кризових умовах</i>	192
<i>Карнаушенко А.С. Інноваційні технології товаропросування в умовах цифровізації торговельної діяльності</i>	195
<i>Соловей О.В., Яценко В.М. Структура пропозиції рослинницької продукції за категоріями виробників в умовах воєнного стану</i>	200

післязбиральних технологій та переходу до регенеративного землеробства.
Здобутки економіки: перспективи та інновації. 2025. № 3.

Панков Владислав Ігорович – здобувач вищої освіти першого (бакалаврського) рівня, Херсонський державний аграрно-економічний університет

Новікова Марія Миколаївна – кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри публічного управління, права та гуманітарних наук, Херсонський державний аграрно-економічний університет

ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМУНІКАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В УМОВАХ ПРОТИДІЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ

В умовах сучасних гібридних загроз, повномасштабної військової агресії та перманентних інформаційно-психологічних операцій (ІПсО) комунікаційна політика органів державної влади України трансформується з допоміжного інструменту інформування на базовий елемент системи національної безпеки. Відповідно, можна стверджувати, що ефективне публічне управління у критичних обставинах неможливе без формування стійкого інформаційного імунітету суспільства та своєчасної нейтралізації небезпечної інформації. Незважаючи на активну розробку нормативно-правової бази та створення спеціалізованих інституцій, існуюча система реалізації комунікаційної політики все ще стикається із низкою системних дефектів та інституційних розривів. Це суттєво знижує її адаптивність і вимагає глибокого науково-теоретичного осмислення. З цього приводу Ж. Пацьора визначає, що в умовах перманентних інформаційних атак ефективна протидія дезінформації є не просто елементом медіапідтримки, а складовою неопарадигми національної безпеки [1, с. 58].

Аналіз вітчизняної практики державного управління та наукових позицій дозволяє виокремити п'ять ключових взаємопов'язаних проблем, які дестабілюють ефективність комунікаційної політики органів державної влади:

- дефіцит міжвідомчої координації та інституційна розсинхронізація, які проявляються через відсутність стійкої взаємодії між різними гілками та рівнями влади. Це призводить до того, що у моменти гострих кризових ситуацій окремі державні інституції продукують неузгоджені, а іноді й суперечливі акти. У суспільстві, як наслідок, виникає когнітивний дисонанс у сприйнятті, руйнує довіру до офіційних джерел та створює умови для ворожих маніпуляцій;

- несвоєчасність реагування органів державної влади на події у той час як сучасний медіаландшафт, заснований на алгоритмах соціальних мереж та месенджерів, функціонує в режимі реального часу. Це пояснюється тим, що державний апарат обмежений жорсткими регламентами узгодження та традиційними бюрократичними процедурами. Як наслідок, медіапростір миттєво заповнюється деструктивним контентом;

- низький рівень когнітивного імунітету та медіаграмотності населення, який пояснюється відсутністю сталих навичок критичного аналізу, розпізнавання прихованих технологій маніпулювання свідомістю;

- надмірна щільність і хаотичність інформаційного потоку у медіапросторі, що призводить до психологічної втоми суспільства від новин. У таких умовах споживачам стає дедалі важче відрізнити офіційну, фактологічну інформацію від маніпулятивного або клікбейтного контенту, що посилює загальну дезорієнтацію;

- суттєвий розрив у матеріально-технічному, інфраструктурному та аналітичному забезпеченні центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування (особливо в деокупованих та прифронтових зонах) [2, с. 65-66].

Зазначимо, що для ефективної протидії дезінформації в сучасному безпековому середовищі необхідно перейти від простих спростувань до

комплексної модернізації системи державних комунікацій. Пропонуємо чотири основні напрями вирішення наявних проблем:

- для подолання неузгодженості інформації між різними органами влади необхідно впровадити єдиний протокол взаємодії у кризових ситуаціях та забезпечити функціональну інтеграцію прес-служб із профільними центрами безпеки (наприклад, із Центром протидії дезінформації). На практиці це дозволить реалізувати принцип «єдиного голосу» (One Voice) держави, що підвищить довіру громадян до офіційних джерел та унеможливить поширення суперечливих даних;

- державні органи мають активно використовувати автоматизовані системи медіа-аналізу та інструменти штучного інтелекту щоб усунути запізнення офіційної реакції на фейки. Це дозволить швидко виявляти інформаційні загрози та перейти від пасивного спростування брехні до проактивного випереджального інформування, як це пропонують сучасні дослідники безпекового середовища [1, с. 64];

- зниження вразливості населення до маніпуляцій та інформаційних атак шляхом підтримки та розвитку довгострокових програм з медіагігієни для різних демографічних груп. Такі програми повинні формувати навички критичного мислення та базуватися на принципі україноцентризму, захищаючи передусім національні інтереси;

- подолання кадрового та технологічного дефіциту (особливо на місцевому рівні) шляхом оновлення програм навчання комунікаціоністів. Профільна підготовка має обов'язково включати практичні модулі з антикризового менеджменту, роботи в соціальних мережах та стратегічного планування інформаційної політики.

Ми вважаємо, що запропонований комплекс організаційних, технологічних та освітніх заходів дозволить перетворити державну комунікаційну політику на дієвий механізм захисту національного інформаційного простору.

Як висновок зазначимо, що модернізація комунікаційної політики органів державної влади в умовах масштабного протистояння дезінформації є критично важливим чинником забезпечення стійкості національної системи публічного управління. Подолання існуючих інституційних, кадрових та технологічних бар'єрів вимагає системного переходу до проактивної, скоординованої моделі стратегічних комунікацій. Лише за умови синергетичного поєднання технологічних інновацій (таких як ШІ, Big Data), організаційних змін та розвитку цифрової культури громадян можливо сформувати безпечний, суверенний та резистентний до зовнішніх впливів інформаційний простір України.

Використана література

1. Пацьора Ж. Комунікаційна політика в сучасному безпековому середовищі. *Вісник Київського національного університету ім. Т. Шевченка*. 2024. № 2 (59). С. 58–65.

2. Масляк М. І., Джаїн П. К. Стан та проблеми в реалізації комунікаційних стратегій органів публічної влади. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2023. № 5-6. С. 64–69.

3. Баюрко Н. Становлення комунікативної діяльності органів державної влади України в контексті розвитку інформаційного законодавства. *Communications and Communicative Technologies*. 2024. № 24. С. 32–40.

Pravotorova Olha Mykhailivna – Doctor of Law, Professor, Professor of the Department of Public Administration, Law and Humanities, Kherson State Agrarian and Economic University

THE PUBLIC ADMINISTRATION DIMENSION OF FAMILY RELATIONS DURING THE HOLODOMOR OF 1932-1933

In the context of the Russian Federation's full-scale invasion of Ukraine, widely characterised as a genocidal war, as well as ongoing globalisation processes